

23.01.2019

Ingen skal miste pensjon ved å jobbe «for lenge»

Pensjonistforbundet viser til representantforslag 46 L (2018-2019) om endring av lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser. Representantforslaget fra Lundteigen, Gjelsvik og Toppe ønsker å rette opp dagens lovverk for medlemmer i offentlige tjenstepensjonsordninger født i 1943-1953 som fortsetter å jobbe i en stilling med offentlig tjenstepensjon etter fylte 67 år. Problemet er at den offentlige tjenstepensjonen til en arbeidstaker blir mindre og mindre desto lenger den ansatte står i stilling utover den alderen som kreves for å kompensere for levealdersjusteringen. De berørte får altså mindre tjenstepensjon desto lenger de er i arbeid.

Flere av Pensjonistforbundets medlemmer har havnet i den situasjonen det nå heldigvis foreslås å ordnes opp i. De som har opplevd dette føler seg svært urettferdig behandlet. Dette gjelder offentlig ansatte som har jobbet ekstra lange karrierer, og som har tjent opp til tjenstepensjonen hele livet. Men i verste fall får de altså ingen tjenstepensjon i det hele tatt på grunn av et uforståelig samordningsregelverk som sletter tjenstepensjonen de siste årene før pensjonsuttak. Mange opplever det som uvirkelig når de får vite at pensjonen har blitt mindre fordi de har jobbet «for lenge». Dessverre er det alvor for dem det gjelder. Den livsvarige pensjonen er redusert.

Med dette forslaget har vi nå en god mulighet til å ta ansvar for situasjonen og rette opp i urettferdigheten. Vi kan ikke ha et pensjonssystem hvor pensjonsrettighetene bygges opp gjennom et langt liv, for så å rives ned i løpet av få år. Teknisk sett vil representantforslaget sikre at forholdstallet i samordningsfradraget «låses» på nivået hvor man har kompensert for levealdersjusteringen, det vil si når forholdstallet er lik 1,000. Dette vil samsvare med hvordan levealdersjusteringen av bruttonivået beregnes. Forslaget vil sikre at tjenstepensjonen øker frem til alderen hvor forholdstallet er lik 1,000, og at tjenstepensjonen deretter vil holdes uendret frem til man velger å ta ut pensjonen. For de berørte årskullene varierer tidspunktet hvor forholdstallet er lik 1,000 fra 67 år for 1943-kullet og til 68 år for 1953-kullet. Årskullene mellom 1943 og 1953 vil ha kompensert for levealdersjusteringen ved en alder som ligger i mellom disse to ytterpunktene, altså et sted mellom 67 og 68 år. Forslaget hindrer at pensjonen blir mindre og mindre desto lenger man er i arbeid, men gir heller ingen økt offentlig tjenstepensjon ved å stå lenger i arbeid. Det er kun dersom man ikke har tatt ut alderspensjonen fra folketrygden at samlet pensjon kan øke ytterligere, noe som er i tråd med pensjonsreformen hvor det ble innført fleksibelt og nøytralt uttak av alderspensjon fra folketrygden.

Vi ber om at loven endres med tilbakevirkende kraft fra 2011 i henhold til representantforslaget. Loven har hatt svært uheldige konsekvenser for pensjonistene. Vi minner om at en lignende sak ble løst i etterkant av uførereformen fra 2015. Da oppstod det utilsiktede konsekvenser for uførepensjonister med særaldersgrense ved overgangen til alderspensjon. De fikk i første omgang urimelige

samordningsregler som reduserte alderspensjonen betydelig sammenlignet med tidligere. Det ble rettet opp i og pensjonistene fikk etterbetalt sin pensjon.

I dag er systemet slik at de berørte arbeidstakerne svekker egne pensjonsrettigheter for hver måned de jobber utover alderen hvor de har kompensert for levealdersjusteringen. En viktig del av problemet er at arbeidstakerne ikke får tilstrekkelig informasjon om dette. De fleste pensjonistene får først vite om konsekvensene når de har sluttet å jobbe og skal ta ut tjenstepensjonen. Det kommer som et sjokk når det viser seg at tjenstepensjonen blir svært lav, eller ikke skal utbetales i det hele tatt. Hadde de fått informasjon om dette i forkant ville problemet vært langt mer begrenset. Dagens regelverk er åpenbart urimelig, og stikk i strid med både arbeidslinjen og alminnelig fornuft. Det er samtidig urettferdig mot dem som har lagt ned en ekstra innsats og jobbet lenger enn alle andre. Vi er avhengig av at de eldre står lenger i arbeid, både for å kompensere for levealdersjusteringen, og siden det styrker bærekraften i statsfinansene. Vi kan ikke ha et lovverk som straffer dem som faktisk kan og vil gjøre det vi som samfunn oppfordrer til.

Vennlig hilsen

For Pensjonistforbundet

Jan Davidsen
Forbundsleder

Sindre Farstad
Seniorrådgiver pensjon

Postadresse:

Pb. 6714 St. Olavs pl.
0130 Oslo

Besøksadresse:

Torggata 15

pf@pensjonistforbundet.no
www.pensjonistforbundet.no

Telefon: 22 34 87 70
Faks: 22 34 87 83

Bankgiro: 9001.05.50202
Org.nr.: 970 323 910